

2 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2018

+ ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΔ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Μάμαντος μάρτυρος (γ΄ αϊ.), Ἰωάννου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ
νηστευτοῦ (†595).

Ἦχος πλ. α΄. Ἐωθινὸν γ΄.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος ᾠδῆς Κε δ

Κ^{κε} ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο γη
με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ι ι
ου

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Κ^{κε} ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο
γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ι ι ου

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

Τ^{κε} ον συ να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευ μα τι τον
εκ Παρ θε νου τε χθεν τα εις σω τη ρι αν η μων α

νυ μνη σωμεν πι στοι και προ σκυ νη σωμεν ο τι ην δο
κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα να τον υ
πο μειναι και ε γει ραι τους τεθνε ω ω τας εν τη εν
δο ξω α να στα σει αυ του

Δόξα. Τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος Δι-θ

Ο μαρτυς σε Κυ ρι ε εν τη α θλησει αυ τσ το
στε φος ε κο μι σα το της αφ θαρ σι ας εκ σε τσ θε
σ η μων ε χων γαρ την ι σχυν σε τς τυ ραν
νς κα θει λεν εθ ραν σε και δαι μο νων τα α νι σχυ
ρα θα ση αυ του ταις ι κε σι αις Χρι σε ο Θε ος
σωσον τας ψυ χας η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τ ο απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ γε λους α γνω
στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε πι
γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συ γ χυ τω ε νω σει σαρ
κου με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων κα τα

δε ξα με νος ^ε δι ου α να στη σας τον πρω το πλαστον ε

σωσεν εκ θα να του τας ψυ χας η μω ω ων ^Δ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις·

Ἔστι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος π̣η̣ Κε ρ

Τ^{κε} ον Σταυ ρον του Κυ ρι ου ε γκω μι α σω μεν ^υ την τα
φηντην α γι αν υ υμνοις τι μη σω μεν ^υ και την α να
στα σιν αυ του υ περ δο ξα σω μεν ^υ ο τι συ νη γει ρε νε
κρους εκ των μνη μα των ως Θε ος σκυ λευ σας κρα τος θα
να του ^υ και ι σχυν δι α βο ο λου και τοις εν Α δη
φως α νε τει ει λε ^υ

Δόξα.

Κ^{κε} υ ρι ε νε κρος προ ση γο ρευ θης ο νε κρω ω σας
τον θα να τον ^υ εν μνη μα τι ε τε θης ο κε νω ω σας
τα μνη μα τα ^υ α νω στρα τι ω ται τον τα φον ε φυ λατ
τον ^υ κα τω τους απ αι ω νος νε κρου ου ους ε ξα

νε στησας παν το δυ να με και ακα τα ληπτε Κυ υ
ρι ε δο ξα α σοι

Και νυν. Θεοτοκίον.

Χαι ρε Πυ λη Κυ ρι ου η α δι ο δευτος
χαι ρε τει χος και σκε ε πη των προσ τρε χον των εις Σε
χαι ρε α χει μα στε λι μην και α πει ρο γα με η τε
κου σα εν σα ρ κι τον ποι η την σου και θε ον
σα μη ελ λει πης υ περ των α νυ μνου ουν των
σκυ νδων των τον το κο ον σδ

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Κυ ρι ε με τα την τρι η με ρον σου α να στα
σιν και την των α πο στο ο λων προ σκυ νη σιν ο Πετροσε
βο α σοι γυ ναι κες α πε τολ μη σαν κα γω ω ω
ε δει λι α σα λη στης ε θε ο λο γη σε κα γω ηρ
νη σα μην σε α ρα κα λε σεις με του λοι που μα
θη την η πα λιν δει ξεις με α λι ε α βυ θου
με τα νο ουν τα με δε ξαι ο Θε ος και σω σο ον με

Δόξα.

Κ^{κε} υ ρι ε εν με σω σε προ ση λω σαν οι πα ρα
νο μοι των κα τα δι κων^q και λο γχη την πλευ ραν σου ε
ξε κεν τησαν ω ε λε η η μον²² τα φην δε κα τε δε ε
ξω ο λυ σας Α δου τας πυ λας και α νε ε ε στης
τρι η με ρος^q ε δρα μον γυ ναι κες ι δει ει ν σε²² και
α πηγ γει λαν α πο στο ο ο λοις την ε γε ρσιν^q υ πε ρ
υ ψου με νε Σω τη ρ ον υ μνου σιν αγ γε λοι ευ λο γη
με νε Κυ υ ρι ε δο ξα α σοι^q

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Α^{κε} πει ρο γα με νυμ φη θε ο γεν νη τρι α^q
η της Ευ ασ την λυ υ πην χα ρο ποι η σα σα^q
α νυ μνου μεν οι πι στοι και προ σκυ νου μεν σε^q ο τι α
νη γα γες η μας εκ της αρ χαι ας α ρας^q και νυν δυ σω πει
α πα αυ σω πα νυ μνη τε πα να γι ι α εις το σω
θη ναι η μας^q

Ευλογητος ει Κυρι ε δι δα ξον με τα δι και
ω μα τα σθ^{u q}

Των Αγγελων ο δη ημος κα τε πλα α γη ο
ρωων σε εν νε κροις λο γι σθεν τα^{u q} τσ θα να α τσ δε
Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν ε αυ τω
τον Α δαμ ε γει ραν τα^{u q} και εξ α δσ παν τας ε λευ θε
ρω ω σα αν τα^{u q}

Ευλογητος ει Κυρι ε δι δα ξον με τα δι και
ω μα τα σθ^{u q}

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι^{v 22} ω μαθη τρι
αι κιο να τε^{u q} ο α ζραπτων εν τω τα φω Α γγε λος
προ σε φθε γγε το ταις μυ ρο φο ροις^{u q} ι δε τε υ μεις τον
τα α φον και η σθη τε^{u q} ο Σω τηρ γαρ ε ξα νε ε στη
τσ μνη μα α τος^{u q}

Ευλογητος ει Κυρι ε δι δα ξον με τα δι και

ω μα τας⁹

Λι ανθρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνημα
σθ θρη νο λο γσαι⁹ αλλ ε πε στη προς αυ τας ο Α γγε
λος και ει ει πε θρη νσ ο και ρος πε παυ ται μη κλαι ε τε⁹
την α να στα σιν δε Α ποστο λοις ει ει πα α τε⁹

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και
ω μα τας⁹

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων ελ
θσ σαι προς το μνη η μα σσ Σω τερ⁹ εν η χσ εν το Α
γγε ε λσ προς αυ τα ας φθε γγο με ε νσ τι με τα νε
κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε⁹ ως Θε ος γαρ ε ξα
νε ε στη τσ μνη η μα α τος⁹

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω²² και Α γι ω Πνευ μα τι⁹

Προ σκυ νσ σ μεν Πα τε ε ρα και τον τσ σ τσ Υι
ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα⁹ την α γι ι αν Τρι
α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις Σε ρα φειμ

κρᾶζοντες το Ἀγαγιος Ἀγιος Ἀγιος ει Κυ
ρι ι ε

Και νυν και α ει και εις τας αιωνων αι
ωνων α μην

Ζωοδοοτην τε κτισσα ελυτρωσω Παρ
θεε νετον Αδαμα μαρτιας χαρμονη ην δε τη
Εευααντιλυπησπαρεεσχεσρευσαντα ζωης
ιθυ νε προς ταυτην δε ο εκ σαρκωθεις Θεος και αν
θρωπος

Αλληλεια Αλληλεια Αλληλεια
αδοοξα σοι ο Θεος

Τὸ τρίτον

Αλληλεια Αλληλεια Αλληλεια
ϊϊαδοοξα σοι ο Θεος ο ο ο ο ο ο ο ος

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος π̣η̣ Κε ϕ

Ευλογητος ει ει Κυρι ε διδαξοοο

ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ⁹

Tων αγγελων οδηγη η ημος²² κατεπλαγη ο

ρωων σε²² εν νεε κροιοις λογισθεεε εντα⁹

τα θανατα δε σωωωτερ²² την ισχυκα θελοο

ον τα²² και συνεε αυτωω τον Αδαμ εγει

ρα ντα⁹ και εξαδπαντας ελευθερωω

σαν τα⁹

Eυλογητος ειει Κυριε²² διδαξοοο

ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ⁹

Tιταμυρα συμπαθως τοις δαακουσι²² ωωμαα

θητριαικιρναααατε⁹ οα στραπων εν

τω τα φω Ααγγελος²² προσεφθεεγγεε τοταις μυ

ροφοοοοροις⁹ ι δε τεε υμεις τον τααφον

και ησθητε⁹ οσωτηργαοεξα νεεεε

στηταμνηηματος⁹

Eυλογητος ειει Κυριε²² διδαξοοο

ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σϑ⁹

Λ ι ι α αν πρω ï μυ ρο φο ροι ε εδ ρα μον²²

προστο μνη η μα α σϑ θρη νο λο γϑ ϑ ϑ ϑ σαι⁹ αλλ ε

πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος και ει ει ει ει πε²²

θη νϑ ο ο και ρο ος πε επαυ ται μη κλαι ε

τε⁹ την α να στα σιν δε α πο στο λοις ει ει πα

τε⁹

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε²² δι δα ξο ο ο

ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σϑ⁹

Μ υ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μυ ρων

ελ θϑ ϑ ϑ ϑ σαι²² προς το μνη η μα σϑ Σω ω ω ω

τερ⁹ ε νη χϑν το αγ γε ε ε λϑ προς αυ τας φθε γγο

με ε ε ε νϑ²² τι με τα α α νε κρων τον ζω ω ων τα

λο γι ζε σθε⁹ ως Θε ος γαρ ε ξα νε ε ε

στη τϑ μνη η μα τος⁹

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω

Πνευ μα τι ^u_q

Προ σκυ ν8 μεν Πα τε ε ε ρα και τον τ8 τ8 Υι

ο ο ο ον τε ^v₂₂ και αιτωω Α α γι ον Πνεε ε ευ μα

^u_q την Α γι ανΤρι α α α δα εν μι α τη ου σι ι

ι ι α ^v₂₂ συν τοις Σε ε ε ρα φι ιμ κρα α ζον τες το

Α α γι ος Α γι ος ^u_q Α γι ος ει Κυ

υ ρι ε ^u_q

Και νυ υ υν και α ει και εις τ8ς αι ω ω ω

ω να ας τωωναι ω ω νων α μην ^u_q

Ζω ο δο την τε κ8 8 8 σα τον Α δαμ α μαρ

τι ι ι ι ι ας ^v₂₂ ε ε λυ υ τρω ω σω Παρ θε ε ε ε νε

^u_q χαρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α ντι λυ πης πα ρε ε

ε εσ χες ^v₂₂ ρευ σαν τα α α ζω η ης ι ι θυ νε προς

ταυ την δε ^u_q ο εκ σ8 σαρκω θει εις Θε ος και

α αν θρω πος ^u_q

Αλλη λ8 ι α Α λλη λ8 8 ι α ^v₂₂ Α λλη λ8

ι α α δοο ξα σοι ο Θε ος

Τὸ τρίτον.

Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α Α λλη λθ
ι ι α α δοο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ος

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. α'.

Ἀγγελικῇ ὁράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι, καὶ θεϊκῇ ἐγέρσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμεναι, αἱ Μυροφόροι τοῖς Ἀποστόλοις εὐηγγελίζοντο· Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι, τὴν ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, συνεργοῦντος τοῖς θαύμασι, καὶ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἦχος πλ. α'.

Ἀντίφωνον Α'.

Ε ν τω θλι βε σθαι με δα βι τι κως α δω σοι Σω τη ηρ
μου ρυ σαι μου την ψυ χην εκ γλω ωσ σης δο λι ι ι ι
ας

Τ οισ ε ρη μι κοισ ζω η μα κα ρι α ε στι θε
ι κω ε ε ρω τι πτε ρου με νοις

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην^{u q}

A γι ω Πνευ μα τι πε ρι κρα τει ται παν τα τα
ο ρα τα τε ε συν τοις α ο ρα τοις^{u q} αυ το κρα τες γαρ
ον της Τρι α αδος εν εστιν α ψε ε ε ε ευ στως^{u q}

Αντίφωνον Β

E ις τα ο ρη ψυ χη αρ θω μεν δευ ρο ε κει ει
σε^{v' 22} ο θεν βο η η θει α η κει^{u q}

Δ ε ξι α σου χει ρ κα με Χρι στε ι πτα με ε νη^{v' 22}
σ και ω ρι ας πα ση ης πε ρι φυ λα ξα τω^{u q} χ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι^{u q} και νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην^{u q}

A γι ω Πνευ μα τι θε ο λο γουν τες φω μεν^{u q} συ ει
θε ος ζω η ε ρως φω σ νους συ χρη στο ο της συ βα σι λευ εις
εις τους αι ω ω ω ω νας^{u q}

Αντίφωνον Γ'

E πι τοις ει ρη κο σι μοι εις τας αυ λας προ σβω

μεν Κυ ρι ι ου χα ρας πολ λης πλη σθει σευ χας α να
πε ε ε ε εμ πω

Επι οι κον Δα βιδ τα φο βε ρα τε λε σι ουρ
γει ται πυρ γαρ ε κει φλε ε γον α παν τα αι σχρο ο ο ο ον
νουν

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην

Αγι ω Πνευ μα τι ζω αρ χι κη α ξι ι α
εξ ου παν ζω ον εμ ψυ χου ται ως εν Πα τρι α μα τε
και Λο ο ο ο ο γω

Προκείμενον.

Ανα στη θι Κυ ρι ε ο Θε ο ος μου ο τι συ
βασι λευ εις εις τους αι ω νας

Στίχ. α. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου,
διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Ανα στη θι Κυ ρι ε ο Θε ο ος μου ο τι συ

βασιλευειςειςτουςαιωνας^u_q

Στίχ. β'. Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί, ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Τὸ Τρίτον.

Α ναστηθι Κυριεο Θεοοςμου^v_zοτισυ

βασιλευειςειςτουςαιωνααας^u_q

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-Θ

Π αασαπνοηαινεσατωτονΚυριον^ε_z

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ινεσαατωπνοηηη^z_zπασατονΚυρι

χ^z_zοοον^Δ

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐωθινὸν Γ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον (ιστ' 9-20).

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς πρῶτὴ πρῶτῃ σαββάτου, ἐφάνη πρῶτον Μαρία τῇ Μαγδαληνῇ, ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια. Ἐκείνη πορευθεῖσα ἀπήγγειλε τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις, πενθοῦσι καὶ κλαίουσι, κάκεῖνοι ἀκούσαντες ὅτι ζῆ καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς, ἠπίστησαν. Μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν ἐφανερώθη ἐν ἑτέρῳ μορφῇ, πορευομένοις εἰς ἀγρόν. Κάκεῖνοι ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς· οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν. Ὑστερον ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἕνδεκα ἐφανερώθη, καὶ ὠνείδισε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν, ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐγηγερόμενον οὐκ ἐπίστευσαν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται, ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται. Σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύουσι ταῦτα παρακολουθήσει· ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσι γλώσσαις λαλήσουσι καιναῖς· ὄφεις ἀροῦσι· κἂν θανάσιμόν τι πίωσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς βλάψει· ἐπὶ ἀρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσι, καὶ καλῶς ἔξουσιν. Ὁ μὲν οὖν Κύριος μετὰ τὸ λαλήσαι αὐτοῖς ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. Ἐκείνοι δὲ ἐξελθόντες ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος καὶ τὸν λόγον βεβαιοῦντος διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Αναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν' ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ (+1889)

✠ Δ

Ε
λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οικτι
μων σθ ε ξα λειποντο α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι ας
μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γινωσκω και η
α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν τος

Σοι μονω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε νω
πι ον σθ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και ω θης εν
τοις λογοις σθ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε

Ιδθ γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθην και εν α
μαρ τι ι αις ε κισση σε με η μητηρ μθ

Ιδου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α δη
λα και τα κρυ φι α της σοφι ι ας σθ ε δη λω σας μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως. χ θ

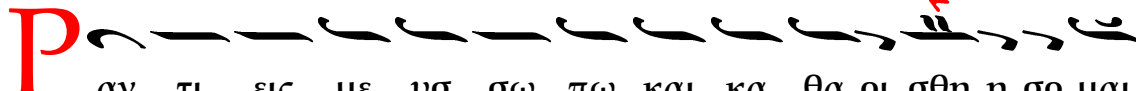
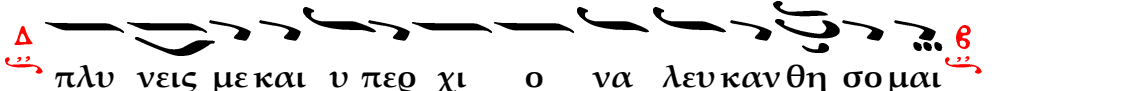
Ιδθ γ γ γ γ γ γ γα αρ α λη η η η θει
αν η η η γα πη η σα ασ τα α δη λα και αι

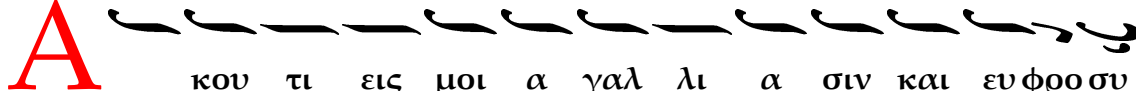

 τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο φι ι ι α ας

 σα ς ε δη λω ω ω σα α α α ας μοι οι

 οι οι

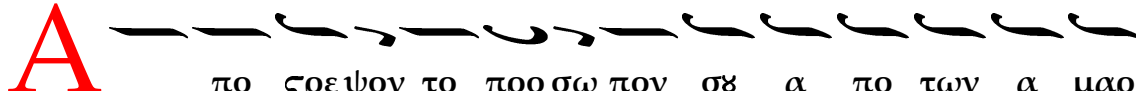
Ὁ α' χορός.

E

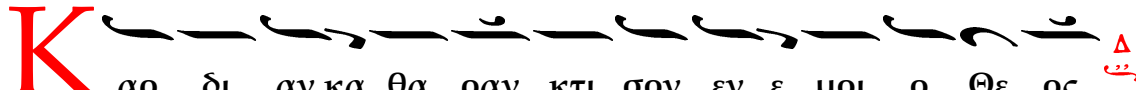
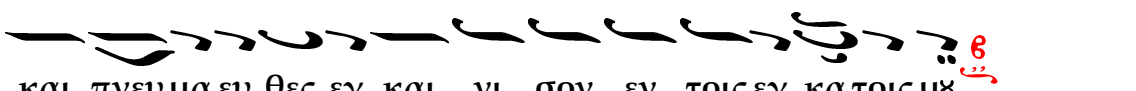
 ις ποολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

P

 αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σομαι

 πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ κανθη σομαι

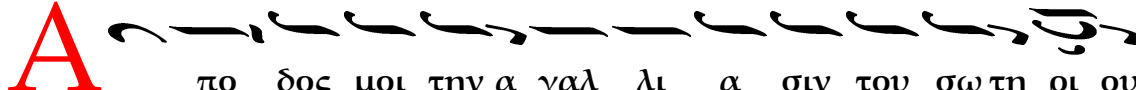
A

 κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευφροσυ

 νηνα γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πεινω με να

A

 πο ζρεψον το προσω πον σα α πο των α μαρ

 των μη και πα σας τας α νο μι ας μη ε ξα λειψον

K

 αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε ος

 και πνευμα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κατοις μη

M

 η α πορ ρι ψης με α πο τσ προσω πσ σα και το

 Πνευμα σα το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε μη

A

 πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του σωτη ρι ου

σθ^Δ και πνευματι η γε μο νι κω στη ριζον με^θ

Δ ι δα ξω α νο μους τας ο δος σθ^Δ και α σε βεις

ε πι σε ε πιστρεψασι^θ

Ρ υσαι με εξ αι μα των ο Θε ος^Δ ο Θε ος της

σωτη ρι ι ας μα α γα λ ι α σε ται η γλωσσα μα την δι

και ο συνηνσθ^θ

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις^Δ και το στο

μα μα α να γ γε λει την αι νεσινσθ^θ

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν^Δ ο

λο καν τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις^θ

Η υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον^Δ

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θε ος^Δ ουκ ε ξου δε νω σει^θ

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σστην

Σι ων^Δ και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρσ σα

λημ^Δ

Το τε ευδοκησεις θυσιαν δι και ο συνησα
να φοραν και ο λοκαυτωματα

Το τε ανοισσιν επι το θυσι αστηριον σα
μο οσ χος και ελεησον με ο Θεος

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι
Ταιστων Αποστολων πρεσβειαις ελεημον
εξαλειψον τα πληθη των εμων εγκληματων

Και νυν και αι και εις τους αιωνων αιωνων
Αμην Ταισ της Θεοτοκο πρεσβειαις ελεημον
εξαλειψον τα πληθη των εμων εγκληματων

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος
τῶν οἰκτιρισμῶν σου

εξαλειψον το ανομημα μθ

Αναστας ο Ιησους απο του τα φκαθως προ
ειπεν εδωκεν ημιν την αιωνιον ζωην και
μεγα ελεος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιροῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου.

Ὡιδὴ α΄. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ΄.

Ἦχος πλ. α΄. Ὁ εἰρμός.

Ἴππον καὶ ἀναβάτην, εἰς θάλασσαν Ἐρυθράν, ὁ συντρίβων πολέμους, ἐν ὑψηλῷ βραχίονι, Χριστὸς ἐξετίναξεν, Ἰσραὴλ δὲ ἔσωσεν, ἐπινίκιον ὕμνον ἄδοντα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὲ ἡ ἀκανθηφόρος, Ἑβραίων συναγωγή, οὐ στοργὴν Εὐεργέτα, πρὸς σὲ φυλάξασα μητρικὴν, Χριστὲ ἐστεφάνωσε, τὸν γενάρχην λύοντα, τῆς ἀκάνθης τὸ ἐπιτίμιον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἦγειράς με πεσόντα, τῷ βόθρῳ ἐπικλυθεῖς, Ζωοδότα ἀπτώτως καὶ τῆς ἐμῆς δυσώδους φθορᾶς, Χριστὲ ἀνασχόμενος, ἀπειράστως θείας οὐσίας, μύρω με εὐωδίασας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λέλυται ἡ κατάρα, ἡ λύπη πέπαυται· ἡ γὰρ εὐλογημένη, καὶ κεχαριτωμένη πιστοῖς, χαρὰν ἐξανέτειλεν, εὐλογίαν πᾶσιν, ἀνθηφοροῦσα Χριστὸν τοῖς πέρασι.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μάρτυρος. Ποίημα Θεοφάνους.

Ἦχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοὺς οὐρανούς περιπολῶν ὡς ἄριστος, Μάρτυς γενόμενος, καὶ τριφεγγοῦς αἴγλης, ἔνδοξε πληρούμενος, τοὺς ἐπὶ γῆς τιμῶντάς σου, τὴν σεπτὴν καὶ φωσφόρον, ἡμέραν τῆς τελειώσεως, θείου φωτισμοῦ καταξίωσον.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸ εὐγενὲς καὶ κατὰ πάντα τέλειον, τῆς διανοίας σου, ὁ προειδῶς Λόγος, Μάμα ἐκ σπαργάνων σε, συνέσεως ἐπλήρωσε, καὶ καλῶν ταῖς ιδέαις, πολυειδῶς κατεκόσμησε, Μάρτυς ἀθλοφόρε πανεύφημε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ σοὶ γενέται ἀμωμήτου πίστεως, προκινδυνεύοντες, ἐν διωγμῷ πλάνης, καὶ ἐγκαθειργνύμενοι, ἔνθα καὶ τελευτήσαντες, ὑπὲρ τοῦ θείου πόθου, βλαστάνουσι σὲ τὸν λύσαντα, τῆς πολυθειᾶς τὸν σύνδεσμον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαμείνας, Θεοτόκε Μαρία· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Κανὼν τοῦ Ὁσίου. Ποίημα Γερμανοῦ.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τῷ ἐκτινάξαντι.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῷ ἀνατείλαντι ἐν τῷ κόσμῳ, τὸν Ἱεράρχην τὸν σοφόν, τοῖς τῆς εὐσεβείας διαλάμποντα δόγμασιν, ἄσωμεν τῷ Χριστῷ, ὅτι δεδόξασται εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν διαλάμπαντα ἐν τῷ κόσμῳ, τῆς εὐσεβείας τῷ φωτί, καὶ τῆς ἀσεβείας τὴν ἀχλὺν ἐκδιώξαντα, τιμήσωμεν οἱ πιστοί, ὡς ἱεράρχην τὸν μέγαν Ἰωάννην.

Δόξα.

Ὡς παριστάμενος σὺν Ἀγγέλοις, τῷ ἀπροσίτῳ Βασιλεῖ, τοῖς ἐπιμελοῦσί σου τὴν μνήμην ἰκέτευε, δοθῆναι τὸν ἰλασμόν, ἱεροκῆρυξ παμμάκαρ Ἰωάννη.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὡς συλλαβοῦσα τὸν πρὸ αἰώνων, ἀναρχον Λόγον τοῦ Πατρὸς, καὶ σαρκὶ τεκοῦσα ὑπὲρ λόγον Πανύμνητε, ἰκέτευε ἐκτενῶς, τοῦ λυτρωθῆναι ἡμᾶς ἐκ τῶν κινδύνων.

Ωιδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

Ἦχος πλ. α'. Ὁ εἰρμός.

Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενὸς τὴν γῆν τῇ προστάξει σου, καὶ μετεωρίσας ἀσχέτως βροίθουσαν, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον, μόνη ἀγαθὴ καὶ φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Χολὴν μὲν οἱ ἐκ πέτρας τὸ μέλι θηλάσαντες, τῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ τερατουργήσαντι, σοὶ προσενηνόχασι Χριστέ, ὄξος δ' ἀντὶ τοῦ μάννα, εὐεργεσίαν σοι ἠμείψαντο, παῖδες Ἰσραὴλ οἱ ἀγνώμονες.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οἱ πάλαι φωτοειδεῖ νεφέλη σκεπόμενοι, τὴν ζωὴν ἐν τάφῳ Χριστὸν κατέθεντο· ἀλλ' αὐτεξουσίως ἀναστάς, πᾶσι πιστοῖς παρέσχε, τὴν μυστικῶς ἐπισκιάζουσαν, ἄνωθεν τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ Μήτηρ Θεοῦ ἀσυνδυάστως γεγένησαι, τοῦ ἐξ ἀκηράτου Πατρὸς ἐκλάμψαντος, ἀνευθεν ὠδίνων μητρικῶν· ὅθεν σε Θεοτόκον, σεσαρκωμένον γὰρ ἐκύησας, Λόγον ὀρθοδόξως κηρύττομεν.

Τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος πλ. δ΄. Οὐρανίας ἀψίδος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φωταυγῆ ὡς ἀστέρα, τὸν ἀθλητὴν Μάμαντα, ἔθετο Χριστὸς ἐν τῷ ὕψει, τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ, ἄθλων λαμπρότησι, καὶ παραδόξων θαυμάτων, πᾶσαν τὴν ὑφήλιον καταλαμπρύνοντα.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνελθὼν ἐν τῷ ὄρει, τῆς ἀληθοῦς γνώσεως, καὶ καταστραφθεὶς θεωρίαις, νοῦ καθαρότητι, φύσιν τὴν ἄλογον, πρὸς λογικὴν ὑμνωδίαν, θεϊκαῖς προστάξεισι Μάρτυς διήγειρας.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεανίας ὠραῖος, περικαλλῆς πέφηνας· ὅθεν τοῖς ἀνόμως ζητοῦσι, τοῦ συλλαβέσθαι σε, ὦφθης ἀπρόσιτος, ἐθελοντὶ πρὸς τὸ πάθος, ὡς ὁ πάντων Κύριος παραγενόμενος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οὐρανὸν ὁ τανύσας, καὶ τὸν τῆς γῆς Ἄχραντε, γῦρον ὁ κατέχων ἀπάσης, φύσει Θεότητος, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου, σωματικῶς κατεσχέθη, καὶ πιστοῖς σε στήριγμα πᾶσιν ἀνέδειξεν.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός. Ὁ στερεώσας λόγῳ.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δι' ἐγκρατείας Πάτερ καὶ προσευχῆς, ἀκλινοῦς εἰσηλθες πρὸς τὴν ἀκρόπολιν, τῆς ἀρετῆς θεοφόρε, ἔνθα τῆς τρυφῆς τὸν χειμάρρουν τρυφᾶς.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς παρόρησιαν ἔχων πρὸς τὸν Θεόν, Ἱεράρχα Ὅσιε Ἰωάννη σοφέ, ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι, τοὺς πίστει ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Δόξα.

Ὡς εὐσεβῶν δογμάτων καθηγητῆς, καὶ σοφῶν λογίων ὑφηγητῆς ἀληθῆς, τὸν στέφανον ἀνεδήσω, κατὰ τῶν αἱρέσεων Ὅσιε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς οὐρανὸν καὶ θρόνον σε τοῦ Θεοῦ, ἀνυμνοῦμεν πάντες Θεοκυῆτορ ἀγνή· ὅτι ἐκ σοῦ ἐπεφάνη, Ἰησοῦς Χριστὸς ἡ ἀλήθεια.

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Ἐκ τοῦ Μηναίου.

Κάθισμα τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εὐσεβείας ὑπάρχων γόνος σεπτός, ἀσεβείας ἐδείχθης ἐκμειωτής, ὦ Μάμα πανεύφημε, τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος· ἐν γὰρ σταδίῳ πλάνην, εἰδώλων διήλεγξας, καὶ εὐθαρσῶς Τριάδα, ὑμνεῖσθαι ἐκήρυξας· ὅθεν καὶ θηρίοις, ἐκδοθεὶς ἀθλοφόρε, τὸν θῆρα ἐνέκρωσας, καὶ ἀρχέκακον δράκοντα· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Σκεῦος ἔνθεον τῆς ἐγκρατείας, πλοῦτος ἄσυλος τῆς εὐσεβείας, ἀνεδείχθης Ἰωάννη μακάριε, ἐν ἀπαθείᾳ φαιδρύνας τὸν βίον σου, καὶ δεομένοις ἀντλήσας τὸν ἔλεον. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεία γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάναγνε Παρθενομῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπεράρασα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρσον πρεσβειῶν σου, ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. α'. Μιμητὴς ὑπάρχων.

Πρὸς τὸν ἄδην Σωτὴρ μου συγκαταβέβηκας, καὶ τὰς πύλας συντριψας ὡς παντοδύναμος, τοὺς θανόντας ὡς κτίστης συνεξανέστησας, καὶ θανάτου τὸ κέντρον Χριστὲ συνέτριψας, καὶ Ἀδὰμ τῆς κατάρας ἐρρύσω Φιλάνθρωπε· * διὸ πάντες σοι κράζομεν· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Ὁ Οἶκος.

Ἀκούσασαι αἱ γυναῖκες τοῦ Ἀγγέλου τὰ ῥήματα, ἀπεβάλοντο τὸν θρῆνον, προσχαρεῖς γενόμεναι, καὶ σύντρομοι τὴν

ἀνάστασιν ἔβλεπον· καὶ ἰδοὺ Χριστὸς προσήγγισεν αὐταῖς, λέγων τό, Χαίρετε· θαρσεῖτε, ἐγὼ τὸν κόσμον νενίκηκα, καὶ τοὺς δεσμίους ἐρρυσάμην· σπουδάσατε οὖν πρὸς τοὺς Μαθητάς, ἀπαγγέλλουσαι αὐτοῖς, ὅτι προάγω ὑμᾶς, ἐν τῇ χώρᾳ Γαλιλαίᾳ τοῦ κηρῦξαι· * διὸ πάντες σοι κράζομεν· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Συναξάριον.

Τῇ Β΄ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Μάμαντος.

Στίχ. Ἀκμαῖος ὢν Τριάδος εἰς πίστιν Μάμας,
Ἄκμαῖς τριαίνης καρτερεῖ τετρωμένος.

Δευτερὴ χολάδες Μάμαντος χῦντο τριαίνῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Νηστευτοῦ.

Στίχ. Τοῖς μὴ ρέουσιν ἐντροφᾶς νῦν ἡδέσι,
Νηστευτὰ ρευστῶν ἡδονῶν Ἰωάννη.

Ὁ ἅγιος Διομήδης, σπαθιζόμενος, τελειοῦται.

Στίχ. Σίδηρος εἰς σίδηρον ὢν Διομήδης,
Πρὸς τοὺς σπαθισμοὺς ἀνδρικῶς ἐκαρτέρει.

Ὁ ἅγιος Ἰουλιανός, ξύλω θλασθεὶς τὴν κεφαλὴν, τελειοῦται.

Στίχ. Ἰουλιανός, συντριβεὶς κάραν ξύλω,
Τὸν πρὸς Θεὸν νοῦν σῶος εἰς τέλος μένει.

Ὁ ἅγιος Φίλιππος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἴππον ταχὺν Φίλιππος τὴν τομὴν ἔχων,
πρὸς τὸν φιλοῦντα θᾶπτον ἦλθε Δεσπότην.

Ὁ ἅγιος Εὐτυχιανός ἐν ἐσχάρᾳ πυρὸς τελειοῦται.

Στίχ. Εὐτυχιανός, πυρποληθεὶς ἐσχάρᾳ,
Εἰς εὐτυχῇ μετῆλθε κλῆρον Μαρτύρων.

Ὁ ἅγιος Ἡσύχιος ἀπαγχονισθεὶς τελειοῦται.

Στίχ. Ποθῶν τὸν ὄντως Ἡσύχιος Δεσπότην,
Καὶ τὸν δι' αὐτὸν ἠσύχως φέρει βρόχον.

Ὁ ἅγιος Λεωνίδης πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Τοῦ πρὸς Θεὸν σε φλόξ πόθου, Λεωνίδη,
Ἐπειθε ῥᾶστα καὶ φλογὸς φέρειν βίαν.

Ὁ ἅγιος Εὐτύχιος σταυρωθεὶς τελειοῦται.

Στίχ. Βαίνων κατ' ἵχνος Εὐτύχιος Κυρίου,
Δίκην ἐκείνου καρτερεῖ σταυροῦ πάθος.

Ὁ ἅγιος Φιλάδελφος, λίθῳ τὸν τράχηλον βαρυνθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Σαρκὸς βάρος πᾶν ἐκλιπῶν λίθου βάρει,
Ἀνήλθε κοῦφος· Φιλάδελφος εἰς πόλον.

Ὁ ἅγιος Μελάνιππος πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Εἶπερ τι Μελάνιππος εἶχε καὶ μέλαν,
Κάθαρσιν εὗρεν, εἰς τὸ πῦρ βεβλημένος.

Ἡ ἁγία Παρθαγάπη ἐν τῇ θαλάσῃ τελειοῦται.

Στίχ. Θνήσκεις θαλάσσης ἔνδον, ὦ Παρθαγάπη,
Καὶ δωρεῶν θάλασσαν εὐρίσκεις ἄνω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν δικαίων ἱερέων Ἐλεαζάρου καὶ Φινεές·
καὶ τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ἀειθαλᾶ καὶ Ἀμμούν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν
Κοσμᾶ τοῦ ἐρημίτου, τοῦ ἐν Κρήτῃ ἀσκήσαντος.

Στίχ. Βίον τὸν ἡσύχιον Κοσμᾶς ποθήσας,
Ψαλμικῶς ἐμάκρυνεν ἐν ἐρημίαις.

*

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, πρώτη Κυριακῇ τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου Σύναξις
τελεῖται ἐν τῇ Νήσῳ Νάξῳ πάντων τῶν ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει
Παροναξία διαλαμπάντων Ἁγίων, ἦτοι· τῶν Ὁσίων Νικοδήμου
τοῦ Ἁγιορείτου, Νικολάου πρεσβυτέρου τοῦ Πλανᾶ, Θεοκτίστης
τῆς Μηθυμναίας, Ἀρσενίου ἐξ Ἡπείρου, Ἀθανασίου τοῦ Παρίου.

Στίχ. Σύναξιν τήνδε ποιῶμεν
Νάξου τε Πάρου νέων Ὁσίων.

Ἔτι δὲ καὶ Σύναξις πάντων τῶν ἐν τῇ Ἁγιοτόκῳ Νήσῳ Χίῳ
ἀσκήσει καὶ ἀθλήσει διαλαμπάντων Ἁγίων, τεσσαράκοντα
τεσσάρων τὸν ἀριθμόν.

Στίχ. Φίλους Χριστοῦ ἡ Χίος γεραιρέτω·
Ταύτης γὰρ φρουροὶ τυγχάνουσι καὶ δόξα.

Ὡσαύτως, τῇ αὐτῇ Κυριακῇ, Σύναξις ἐπιτελεῖται ἐν Ἀρκαδίᾳ τῶν
ἐξ αὐτῆς φυσάντων Ἐνδεκακρίθμων Ἁγίων, οἵτινές εἰσιν·
Ἱεράρχαι μὲν· Διονύσιος ὁ σοφός, Γρηγόριος ὁ Ε΄ Πατριάρχαι
Κωνσταντινουπόλεως· Θεόκλητος Λακεδαιμονίας, Ἀθανάσιος
Χριστιανουπόλεως. Νεομάρτυρες δέ· Πέτρος ἐν Ὀδεμησίῳ
μαρτυρήσας, Εὐθύμιος Ὁσιομάρτυς ἐκ Δημητσάνης, Παῦλος
Ὁσιομάρτυς καὶ Δημήτριος ἐκ Λιγουδίτσης, ἕτερος Δημήτριος, ὁ
καὶ Μῆτρος καλούμενος· Ὁσιοὶ δὲ δύο· Νεῖλος ὁ Μυροβλύτης καὶ
Γεράσιμος ὁ ἐκ Λέονταρίου Μεγαλοπόλεως.

Στίχ. Ἐνδεκάριθμοι θεράποντες Κυρίου
Τῆς Ἀρκαδίας προϊστασθε ἀπαύστως.

Ἐνδεκα θεοῖδεις ἀνέρας ὁμᾶ τιμᾶν χρεῶν ἡμᾶς.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ψάλλονται τῇ 1ῃ Αὐγούστου, ἀπὸ τῆς 6ης μέχρι τῆς 13ης Αὐγούστου καὶ ἀπὸ τῆς 24ης Αὐγούστου μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου.

Ἦχος π̄δ' Γα ρ

ὠδὴ α'

Σταυρον χα ρα ξας Μω σης επ ευ θει ας ραβ δω
την Ε ρυθ ραν δι ε τε με τω Ισ ρα ηλ πε ζευ σαν τι
την δε ε πι στρε πτι κως Φα ρα ω τοις αρ μα σι
κρο τη σας η νω σεν επ ευ ρος δι α γρα ψας τω α
ητ τη τον οπ λον δι ο Χρι στω α σω μεν τω Θε ω
η μων ο τι δε δο ξασται

ὠδὴ γ'

Ἦχος π̄δ' Νη

Ραβδος εις τυ υ πον τσ μυστη ρι ου πα ρα λαμ
βα νε ε ται τω βλα στω γαρ προ κρι νει ει τον ι ε
ρε ε α τη στει ρευ ου ση δε πρω ην εκ κλη σι α
νυν ε ξην θη η σε ξυ λον Σταυρου εις κρα τος και στε ρε ω
ω μα

ὠδὴ δ'

Ἦχος π̄δ' Γα ρ

Ει σα κη η κο α Κυ ρι ε της οι κο νο μι ι ας

σὸ το μυστηριον κατενοησαταεργασθαι και ε
δοξα σασηνθεοτητα

ᾠδὴ ε' Ἦχος πλ' Νη

Ω τρισμακαριισον ξυυλον ενωετα
ααθηχρισος ο βασιλευς και Κυριος διου
πεπτωκεν ο ξυλωαπατηησας το εν σοι δελε
ασθεις θεωτωπροσπαγε εντισαρκι τω παρε
χοοντι την ειρηνηνταις ψυχαις ηημων

ᾠδὴ ς'

Ν οτι ουθηροος ενσπλαγαγχνοις παλα
μας Ιωναςταυροειδως διεκπετασας
τοσωτηριον πααθοςπροδιετυυπασα
φως οοθεντριημερος εκδυστηνυπερκοσμι
ον Αναξασινυπεζωγραφηησεν τσσαρκιπρο
σπαγεντος Χριστς 88 τς Θεου και τριημερωε
γεεργσει τον κοοσμον φωτισαντος

ᾠδὴ ζ'

Εκ νο ον προ στα γμα τυ ραν νδ δυ σε βς
 λα ρς ε κλο νη σε πνε ον α πει λης και δυ σφη μι
 ι α ασ θε ο στυ γς ο μω στρεις Παι δας εκ ε δει μα
 τω ω ω σε θυ μο ος θη ρι ω δης ου πυρ βρο μι ον
 αλ λα ντη χην τι δρο σο βο λω Πνευ μα α τι πυ ρι συ
 νον τες ε ψα α αλ λον ο υ περ υ μνη τος
 των πα τε ρων και η μων Θε ος ευ λο γη τος ει

ὠδή η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ευ λο γει ει τε Παι αι αι δες της Τρι α δος ι
 σα ρι θμοι δη μι ρο γον Πα τε ρα Θε ον υ μνει ει
 τε τον συ γκα τα βαν τα Λο ο ο γον και το πυρ εις
 δρο ο σον με τα α ποι η σαν τα και υ περ υ ψα τε
 το πα α σι ζω ην πα ρε ε χον Πνε ευ μα πα να γι
 ον εις τς αι ω ω ω να α α ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις
τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδοξο
τεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδιαφθορας
Θεον Λοογον τεκουσαν την οντως Θεοτοκον σε ε
μεγαλυνοομεν

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἰ γενεαί.

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδοξο
τεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδιαφθορας
Θεον Λοογον τεκουσαν την οντως Θεοτοκον σε ε
μεγαλυνοομεν

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδοξο
τεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδιαφθορας
Θεον Λοογον τεκουσαν την οντως Θεοτοκον σε ε
μεγαλυνοομεν

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
 τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως
 Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε ε
 μεγα λυ υ νο ο μεν

Καθειλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
 τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως
 Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε ε
 μεγα λυ υ νο ο μεν

Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παίδος Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
 τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως
 Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε ε
 μεγα λυ υ νο ο μεν

ὠδὴ θ'

M υ στι κος ει Θε ο το κε ε πα ρα δει σος α

γε ωρ γη τως βλα στη σα σα Χρι στον υφ ου το τς αυ
 ρα ζω η φο ο ρον εν γη πε φυ τς ρη γη ται δε ενδ ρον
 δι ου νυν υ ψα με ε νσ προ σκυ νσ εν τες αυ τον
 σε μεγα λυ νο ο μεν

Ο δι α βρωσε ω ως τς ξυ υ υ λς τω γε νει προ
 σγε νο με νος θανα τος δι α ραυ ρα κα τη η ρη γη
 ται ση με ρον της γαρ προ μη το ρος η πα γγε νης κα
 τα ρα δι ι α λε λυ ται τω βλα στω της α γνη ης
 Θε ο μη το ρος ην πα σαι αι Δυ να α μεις των ου
 ρα νων μεγα λυ νσ σι ι ι

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ἐπισημασμέναι αἰσθητικαὶ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-Θ

Α γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος η μων (δύς)

Α γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων υ
 ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον η μων και προ σκυ νει

τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ τσ ^Δ

ό β' χορός: ο τι Α α γι ο ος ε στι ^β

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Γ'.

Ὅτι Χριστὸς ἐγήγερται, μή τις διαπιστείτω· ἐφάνη τῇ Μαρίᾳ γάρ, ἔπειτα καθωράθη, τοῖς εἰς ἀγρὸν ἀπιούσι· μύσταις δὲ πάλιν ὤφθη, ἀνακειμένοις ἔνδεκα· οὓς βαπτίζειν ἐκπέμψας, εἰς οὐρανοῦς, ὅθεν καταβέβηκεν ἀνελήφθη, ἐπικυρῶν τὸ κήρυγμα, πλήθει τῶν σημείων.

Ἐκ τοῦ Μηναιίου.

Τοῦ Μάρτυρος. Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Τῷ γάλακτι ἐτράφης τῷ τῶν ἐλάφων, ὄρεσι διαιτώμενος Μάρτυς Μάμα· ἀλλ' ὤφθης ὡς γενναῖος ἐν τῷ σταδίῳ, ἀθλήσας προθυμότατα· καὶ νίκης ἄρας βραβεῖα, πρὸς Κύριον παρεγένου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁ τῆς ζωῆς τῆς θείας καὶ μακαρίας, φθονήσας μοι τῆς πάλαι ἐν Παραδείσῳ, ἐχθρὸς ὁ δολιώτατος καὶ πανούργος, καὶ τῆς Ἑδέμ ἐξόριστον, ποιήσας με θανατοῦται, τῇ σῇ γεννήσει Παρθένε.

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος π̣ά Πα ρ

Π α α α α α σα α πνο ο η αι νε ε σα α
τω ω τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον αι νει τε
το ον Κυ ρι ι ι ον εκ τω ω ων ου ου ρα α
α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις υ ψι ι ι
ι στοι σοι προπει υ υ μνος τω ω Θε ε ω
Α ι νει ει ει ει ει τε α αυ τον πα α αν τε ες οι

Α α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει
τε ε α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει εις
α α αυ του σοι πρεπει υ υ μνος τω ω Θε ε ω
Του ποιησαι εν αυτοις κριμα εγγραπτον
δοξα αυτη ε

σται πασιτοις ο σι ι οισ α α αυ τα

Κυριε εσφραγισμενου του ταφου ποτων πα
ρα α νο ο ομων προ η ηλθες εκ τουου μνη η η
η μα α α τος καθως ε τε χθης εκ της Θε ο ο
το ο ο κου ουκ ε γνωσαν πως εσαρκω ω ω θης

οι α σω ω μα τοι οι σουου Α α α α αγ γε ε ε

ε λοι ουκ ησθοντο ποτε α νεστης οι φυλασσοντες σε

στρατι ω ω ω ται αμφοτερα γαρ εσφραγισται

τοις ε ε ε ρευ νω ω ω ω σι πε φανερωται

δε τα θαυματα τοις προσκυνουσιν εν πιστει το ο μνυ

στη η η ρι ι ι ι ον ο α νυμνου σιν α ποδος η

μιν αγαλλι α α σιν και το με ε γα ε ε ε λε ος

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν
ἐν στε

ρε ὠματιτῆς δὺναμὸς ἀαυτῶ

Κυριε τοις μοχλοῦσι τῶν
ἰψῶν καὶ δεσμοῖς ἀρῶν τῶν

νεστίων κατὰ πῶν σου τὰ ἀεντά

ααφίαια εἰς μαρτυρίαν τῆς

ἀληθείας τῆς ἡμετέρας σου καὶ

προηγέσθη ἡ γαλιλαία ὅτι ἐν

σηλαίᾳ ὠωτήρου σου μετένομα

γάσονται ἡ ἀκαταληπτὴ Σωτὴρ ἡ ἡσὸν

ἡ ἡμας

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν
κα

τατοπλήθος τῆς μεγαλωσύνης ἀαυτῶ

τῶν ἰσχυρῶν ἐδράμον ἐπιτοὸ

μνηῶν τοῦ ἰδεῖν σε τὸν Χριστὸν τὸν διημα

μνηῶν τοῦ ἰδεῖν σε τὸν Χριστὸν τὸν διημα

μνηῶν τοῦ ἰδεῖν σε τὸν Χριστὸν τὸν διημα

α ας πα θο ο ο ν τα και προ σελ θου σαι ευ ρον Αγ

γε λον ε πι τον λι ιθ ον κα α θη η η με ε ε ε

νον τω ω ω φο ο βω κυ υ υ λι σθε ε ε εν τα

και προς αυ τας ε βο η η σε ε λε ε ε γων α α

νε στη ο Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ος ει πα τε τοις

Μα θη ταις ο τι α νε στη εκ νε κρων ο σω ω ζων τα ας

ψυ χα α ας η η μων

Αινεΐτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεΐτε αὐτὸν ἐν ψαλ τῇ

ρι ι ω και αι κι θα α α ρα

Κυ ρι ι ε ω σπε ρ ε ξη λ θες ε σφρα γι σμε ε νου του

ου τα α α α α φου ου τω σει ση λ θες και των θυ ρων κε

κλει σμε νω ω ν προ ος τους Μα α α θη τα α α ας σου

κνυ ω ναυ τοις τα του σω ω μα το ος πα α α θη α πε ρ κα τε

δε ξω σω τη η ρ μα κρο ο ο θυ μη η η η σας

εκ σπε ρ μα το ος Δα βιδ μω λω πας υ πη νε ε γ κας

ο ος δε ε του ου Θε ε ου ου κο σμον η η λευ θε ε

ε ε ρ ω ω ω σ α ς ^{Πα} με γ α σου το ε λε ο ς α κα

τα λ η π τε Σ ω τ η ρ ε λε η σ ο ν η η μ α ς

^Χ Α ι ν ε ι τ ε α υ τ ο ν ε ν τυ μ π α ν ω και χο ρ ω̄ αι ν ε ι τ ε α υ τ ο ν ^Χ εν χορ

δ αι αι αι ς και αι ο ρ γ α α α ν ω

^{Πα} **Κ** υ ρ ι ι ε ο βα σ ι ι λε υ ς τ ω ω ν αι αι ω ω

ων και ποι η η τη η η ς τ ω ω ν α πα α αν των

ο δι η η μα α ς σταυ ρ ω ω σ ι ν και τα φ η ν σα ρ κι κα τα

δε ξ α α με ε νο ς ι να η μ α ς του ο υ Α α δου ε ε

λε ευ θε ρ ω ω σ η ς πα α αν τ α ς συ ει ο Θε ε

ο ο ς η η η μ ω ν εκ το ς ου α λ λο ο ν ου κ οι οι δ α μ εν

^Χ Α ι ν ε ι τ ε α υ τ ο ν ε ν κυ μ β α λ ο ι ς ευ η χ ο ι ς αι ν ε ι τ ε α υ τ ο ν ε ν

κυ μ β α λ ο ι ς α λ α λα γ μ ο υ πα σα π νο η αι νε σα α α

τω τον Κυ ρ ι ι ι ο ν

^{Πα} **Κ** υ ρ ι ι ε τα υ πε ρ λα μ π ο ν τα σου θαυ μα τα τ ι ς

δι η γ η σε ε τ αι η τ ι ς α α να γ γε ε λει τα

φ ρ ι κ τα σου ου μ σ τη η η η ρ ι ι ι ι α ε ν αν

θρω πη σας γαρ δι η η μας ^Δως αυ το ος η η θε

λη η σας το κρατος ε φα νε ε ρω ω σα α αστη ης δυ

να α α με ω ω ω ως σου ^πεν γαρ τω Σταυ ρω σου τω

λη στη πα ρα δεισον η νοι οι ξας ^υκαι εν τη η τα α φη

η σου ^Δτους μο χλους του ου Α α δου ου συ νε ε ε ε

ε τρι ι ι ψας και εν τη α να στα σει ει σου τα συμ

παν τα α ε πλου ου ου τι ι ι ι σας ^{Πα}ευ σπλα γχνε

δο ο ο ξα α σοι ^Δ

^χΑνάστηθι, Κύριε ό Θεός μου, ύψωθήτω ή χείρ σου ^Δμη ε πι

λα θη των πε νη η των σθ εις τε ε ε ε λος ^π

M^{Πα}υ ρο φο ροι γυ νυ ναι αι κες τον τα φον σου κα τα

α λα α βου ου ου σαι ^{Πα}λι αν πρω ι ε πε ζη τουν σε μν

υ ρι ι σαι ^Δτον α θα να τον λο ο ο γον και αι Θε ε

ον ^πκαι του αγ γε λου τοις ρη μα σιν ε νη η χη η θει

ει ει σαι ^{Πα}υ πε στρε φον εν χα α ρα τοις α πο στο

λοις μη νυ υ σαι ε εμ φα α α νως ^πο τι α νε

στης η ζω η η τω να α πα α αν των και πα ρε χεις
τω κο σμωι λα α σμον και το με ε γα ε ε ε λε ε
ος

Εξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου
δι η γη

σο μαι παντα τα θα αυ μα σι α α α α σ

Του θε ο δε γμο νος τα φ8προσ τες Ι ου δαι ους

οι φυ λα κες ε λε ε γον ω της υ μων μα ται ο φρο νο

συ υμ βουου λης φυ λατ τειν τον α πε ρι γρα πτον δο

κι μα σαν τες μα την ε κο ο πι ι α α α α α

σα α α τε κρυ ψαι την α να στα α σιν του Σταυ ρω θεν

τος βου λο με ε νοι τρα νως ε φα α νε ρω ω ω ω

σα α α α τε ω του υ μων μα ται ο ο ο φρο ο νος συ

υ υ νε δρι ι ι ου τι πα λιν κρυ ψαι συμ βου λευ

εσ θε ο ου κρυ πτε ε ται μαλλον δε παρ η μων α κου σα α

τε και πι στευ σαι θε λη σα τε των γε νο με ε νων τη

ην α α λη η η η θειει ει ει αν Αγ γε λος α στρα

πη φο ρος ου ρα νο θε εν κα α τε ελ θω ω ω ν τον λι
 θον α α πε κυ υ υ υ λι ι ι ι σεν ^{Πα} ου τω ω φο
 ο ο βω νε κρω ω σει συ νε σχε ε θη η η μεν ^π και
 φω νη σας ταις κρα ται ο φρο σι Μυ ρο φο ροις ε λε γε
 γυ ναι αι ξι ^π ουχ ο ρα τε των φυ λα ακων την νε ε
 ε ε κρω ω ω σιν και των σφρα γι δων τη ην δι ι α
 α α λυ υ υ υ σιν ^{Πα} του Α α δου τε ε τη ην κε
 ε ε ε ε νω ω ω σιν ^π τι τον το νι κος του Α
 δου κα ταρ γη σα αν τα και του θα να του το κεν τρον συν τρι
 ι ψα αν τα ως θνη η το ον ε πι ι ι ζη τει ει ει
 τε ^π ευ αγ γε λι σα σθε ε δε ε ^π τα χυ πο ρευ θει
 σαι τοις Α πο στο λοις την Α να στα α σιν ^{κε} αφ α φο
 βως κραυ γα α α α ζου ου ου σαι ^{Πα} ον τω σα νε στη ο
 Κυ ρι ι ος ο ε χων το με ε γα ε ε ε λε ος ^Δ

Δόξα. Ἐωθινὸν Γ΄.

Ἦχος Γα φ

^{Νη} ^{Γα} ^{Πα}
 Δ ο ξα α Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω και αι

με ε ε νοι οι ^{Γα} δι ο οι οι φω τι σθε ε εν τες
 δι ι α α αυ των δο ξα α α α ζο ο με ε
 ε εν Σου την εκ νε κρω ων α να α α α στα α α α
 σιν ^ϛ φι λα α α αν θρω πε Κυ υ υ υ υ υ
 ρι ι ε ^{Γα}

Καὶ νῦν...

^ϛ Ἦχος Δι-Ϟ

περ ευ λο γη με ε νη υ παρχεις Θε ο το
 κε Παρ θε ε ε νε ^Ϟ δι α γαρ τς εκ σς σαρκω
 θε εν τος ^Δ ο α δησηχ μα λω τι ζαι ο Α δαμ α να
 κε κληται ^Ϟ η κα τα ρα νε νε ε κρω ται η Ευ α
 η λευ θε ρω ται ^Ϟ ο θα να τος τε θα να α τω ται και η
 μεις ε ζω ο ποι η θη μεν ^Ϟ δι ο α νυ μνην τες βο
 ω ω μεν ^Δ ευ λο γη τος Χρι στος ο Θε ος η μων ο
 ου τως ευ δο κη σας δο ο ο ξα σοι ^Δ

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Πάσα Παφ

Δοξα σοι τω δειξαντι το φως δοξα εν υψι
ιστοις Θεω και επι γης ειρηνη εν ανθρω
ποις ευδοκία

Υμνουμεν Σε ευλογουμεν Σε προσκυνουμεν Σε δο
ξολογουμεν Σε ευχαριστουμεν Σοι δια την μεγα
λην σου δοοαν

Κυριε Βασιλευ επουρανιε Θεε Πατερ πα
ντοκρατορ Κυριε Υιε μονογενης Ιησου Χρι
στε και Αγιον Πνευμα

Κυριε ο Θεος ο αμνος του Θεου ο Υι
ος του Πατρος ο αιαιρων την αμαρτιαν του κο
σμου ελεησον ημας ο αιαιρωντας αμαρτι
ας του κοσμου

Προσδεξαι την δεησιν ημων ο καθημενος
εκ δεξιων του Πατρος και ελεησον ημας

Οτι συ ει μονος Α γι ος Συ ει ει μονος Κυ

ρι ος ^{ν'} ₂₂ Ι η σους Χριστος εις δο ξαν Θε ου Πατρος α μην ^ο _υ ^q

Καθ ε καστην η με ραν ευ λο γη σω Σε ^{ν'} ₂₂ και αι

νε ε σω το ο νο μα α Σου εις τον αι ω ω να ^{ν'} ₂₂ και εις τον

αι ω να του αι ω ω νος ^ο _υ ^q

Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα

αυ τη α να μα ρτη τους φυ λα χθη ναι η μας ^ο _υ ^q

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε

ε ρων η μων ^{ν'} ₂₂ και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε

νον το ο νο μα α Σου εις τας αι ω νας α μην ^ο _υ ^q

Γε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος Σου εφ η μας ^{ν'} ₂₂ κα

θα περ ηλ πι ι ι σα μεν ε πι Σε ^ο _υ ^q

Ευ λο γη το ος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και

ω μα τα Σα ^υ (τρεις) _q

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν γε

νε α και γε νε α ^{ν'} ₂₂ ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η σο

ον με ^{ν'} ₂₂ ι ασαιτην ψυ χηνμου ο ο τι η μαρτον Σοι ^{υ'} ₉

Κ υ ρι ε προς Σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με ^{ν'} ₂₂ του
ποι ει ν το θελη μα α Σου ο τι Συ ει ο Θε ο ο σμου ^{υ'} ₉

Ο τι πα ρα Σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι Σου ο
ψο με θα φως ^{υ'} ₉

Π α ρα τει νον το ε λε ος Σου ου τοις γι νω σκου σι
Σε ^{υ'} ₉

Α γι ος ο Θε ος ^{ν'} ₂₂ Α γι ος Ι σχυ ρος ^{ν'} ₂₂ Α γι ος
α θα νατος ε λε η σον η μας ^{υ'} ₉ (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι ^{υ'} ₉

Κ αι νυ υν και α ει ^{ν'} ₂₂ και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην ^{υ'} ₉

Α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μας ^{υ'} ₉

Αισματικόν. ^χ

Α γι ι ι ος ο Θε ε ο ος ^{ν'} ₂₂ Α α α α γι
ι ος Ι ι σχυ υ υ ρος ^{υ'} ₉ Α γι ος Α α α θα να α

τος ε ε λε η η σο ο ον η η η η μα α α ασ

A να στα ας εκ τσ μνη μα τος και τα δε σμα
δι αρ ρη η ξας τσ α α δου ε λυ σασ το κα τα κρι μα
τσ θα να τσ Κυ ρι ε πα αν τας εκ των πα γι ι δων τσ εχ
θρσ ρυ σα μενος εμ φα νι σας σε αυ τον τοις Α πο
στο λοις σου ε ξα πε στει λας αυ τσ ε πι το κη ρυγ
μα και δι αυ των την ει ρη νην πα ρε σ χε σ τη οι κου με
ε νη μο ο νε ε πο λυ ε λε ε ε ε ε ε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ ἑξαπλά.

Ἦχος πλὴν Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἁγιορεϊτικά (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω

σονη μας

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω

σονη μας

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω

σονη μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω

σονη μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω

σον η μα ας

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο α να ς ας

εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λυ ρ ι α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ρας

εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λυ ρ ι α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ρας

εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λυ ρ ι α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεὸς σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ρας

εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λυ ρ ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι ω νων

α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τῆ Θε ου α θα

να τος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι α

την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη ναι εκ της

α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ θε νῶ Μα

ρι ι ας α τρεπτως εν ανθρωπη σας σταυρωθεις τε
 Χρι στε ο Θε ος θα να τω θανατον πα τη η σας εις
 ων της α γι ας Τρι α α α δος συν δο ξα ζο ο
 με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω
 σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμός ριζ' (117).

Ἦχος π̣η̣ Κε δ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τον συ να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευ μα τι τον
 εκ Παρ θε νου τε χθεντα εις σω τη ρι αν η μων α
 νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ο τι ην δο
 κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα να τον υ
 πο μει ναι και ε γει ραι τους τεθ νε ω ω τας εν τη εν
 δο ξω α να στα σει αυ του

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τον συ να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευ μα τι τον
 εκ Παρ θε νου τε χθεντα εις σω τη ρι αν η μων α

νυ μνη σωμεν πι στοι και προ σκυ νη σωμεν^υ ο τι ην δο
 κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα να τον υ
 πο μειναι^υ και ε γει ραι τους τεθ νε ω ω τας εν τη εν
 δο ξω α να στα σει αυ του^υ

Στίχ. γ´. Αὐτὴ ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα
 καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Τ^{κε} ον συ να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευ μα τι^υ τον
 εκ Παρ θε νου τε χθεν τα εις σω τη ρι αν η μων α
 νυ μνη σωμεν πι στοι και προ σκυ νη σωμεν^υ ο τι ην δο
 κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα να τον υ
 πο μειναι^υ και ε γει ραι τους τεθ νε ω ω τας εν τη εν
 δο ξω α να στα σει αυ του ου ου^υ

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

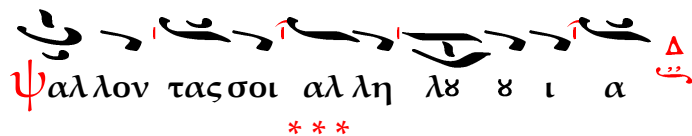
Εἰσοδικόν. Ἦχος β´.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-Θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν^Δ και προ σπε ε σω ω μεν
 Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου^Δ
 ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω ν^Δ

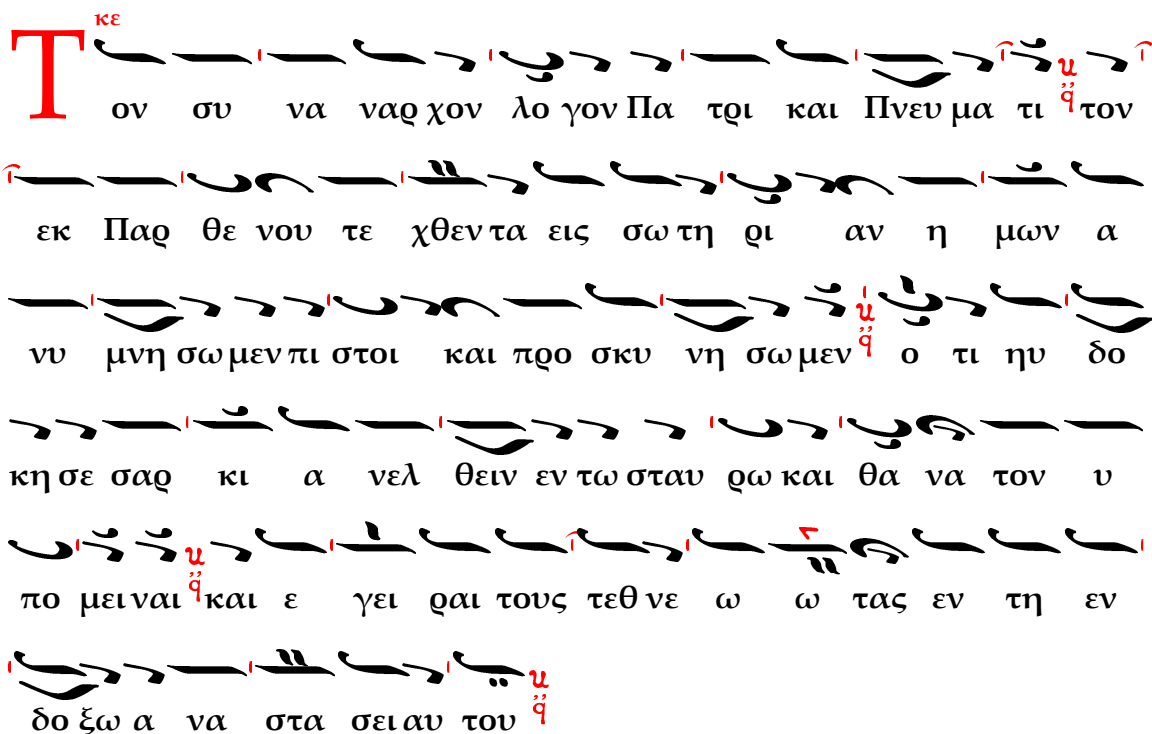
ὁ β' χορός:

 ψαλλον ταςσοι αλλη λυ ς ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

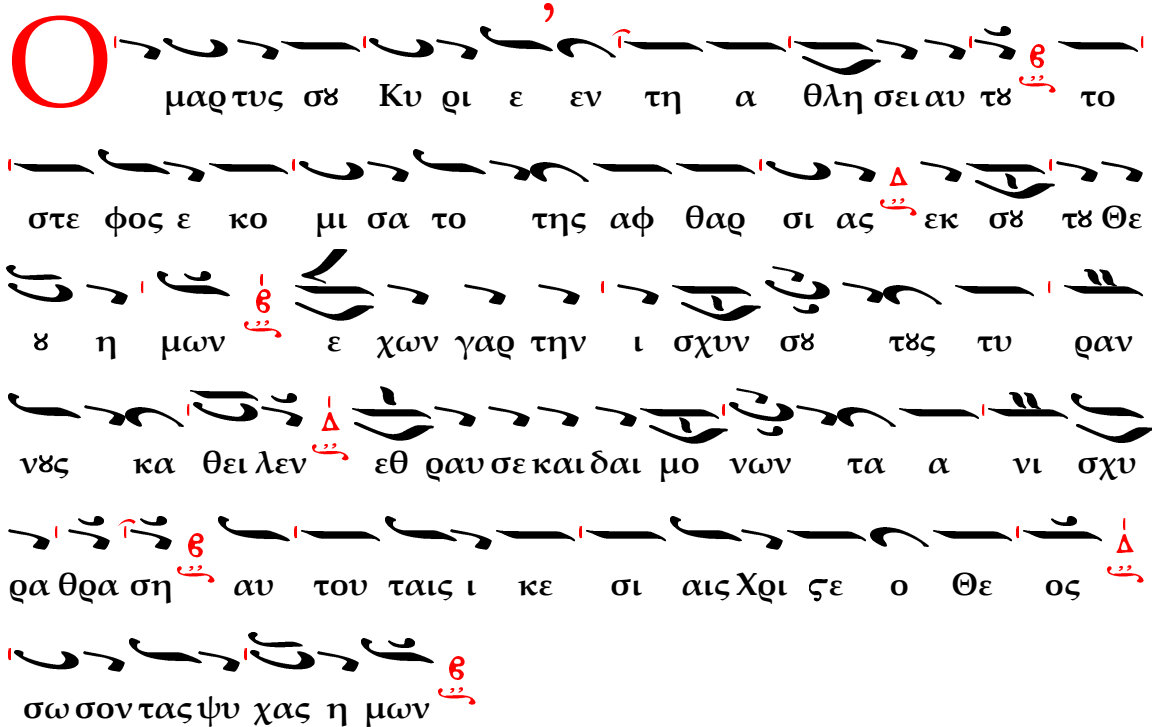
(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλεΐτουργον)

Ἦχος π̄ ς Κε ς

 Τον συναρχον λογον Πατρι και Πνευματι τον
 εκ Παρθενου τεχθεντα εις σωτηριαν ημων α
 νυμνησωμενπιστοι και προσκυνησωμεν οτι ηυδο
 κησεσαρκιανελθειν εντωστωρω και θανατονυ
 πομειναι και εγειραιτους τενεωωτας εντηεν
 δοξωαναστασειαυτου

Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Μάμαντος.

Ἦχος ς̄ Δι ς

 Ομαρτυσας Κυριεντηαθλησειαυτςτο
 στεφοσεκομισατοτηςαφθασιας εκςτςθε
 ςημων εχωνγαρτηνισχυνςτςτυραν
 νςκαθειλεν εθραυσεκαιδαιμωνταανισχυ
 ραθρασηαυτουταιςικεσιαιςΧρισεοθεος
 σωσονταςψυχαςημων

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἦχος π̣δ̣ Γα ρ

A γι οι Α ναργυ ροι και αι θαυ μα του ρ γοι
 ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η μων δω ρε
 αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο τε η μιν

Κοντάκιον τοῦ Γενεσίου τῆς ὑπερ. Θεοτόκου.

(Ψάλλεται ἀπὸ κδ' Αὐγούστου ἕως ιβ' Σεπτεμβρίου πλὴν τῆς λα' Αὐγούστου καὶ τῆς α' καὶ ζ' Σεπτεμβρίου).

Ἦχος π̣δ̣ Δι θ

I ω α κειμ και Αν να ο νει δι σμ α τε κνι ας
 και Α δαμ και Ευ α εκ της φθο ρας τ ε θα να τ ε η λευ
 θε ρω θησαν α χραντε εν τη α γι α γε ννη η σεισθ
 αυ την ε ορ τα ζει και ο λα ο ος σθ ε νο χης
 των πται σμα των λυ τρω θεις εν τω κρα ζειν σοι η στει ρα
 τι κτει την Θε ο το κον και τρο φον της ζω ης η μω
 ω ων

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Τρισάγιον Κυριάκου Ἰωαννίδου τοῦ "Καλογήρου".

Ἦχος π̣δ̣ Πα ρ

A μη η η ην Α γι ι ος ο Θε ε ος Α α
 γι ος Ι σχυ υ υ ρος Α γι ι ο ος α α θα α να

α το ο ος Ε λε ε ε η η η σον η η η μας

Τὸ τρίτον.

Α α γι ος ο ο Θε ε ε ος Α α

α γι ος Ι σχυ υ υ ρος Α γι ι ο ος α α θα

α να α το ο ος Ε λε ε ε η η η σον η η η

μας

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω και Α

γι ι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υ υν και αι α α α ει και ει εις τς

αι αι ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην

Α γι ι ο ος α α θα α να α το ο ος ε λε

ε ε η η η σο ον η η η μας

Δύναμις.

ε ε Δυ υ υ υ υ υ ν α α α α μις

Α α α α α α α α α α γι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ε α α α α α

α α α α α Α γι ο ο ο ο ος ο Θε ο ο

ρι ρε ε ρε ε ρε ε 22 τε ε ε τε ε ε 9 τε

ρι ρε ε ρι ρι ρι ρι ρε ε ε ε ρι ρι ρι ρε 22 ρε

ε ε ε ρι ρε ρι ρε ε ε ε εμ 9 τε ρε ε

ρι ρε ε ρου 22 τεμ τε ρε ε ρι ρε ε ρε ε

ρου ου ου 9 τε τε ρι ρε ρι ρε ε ρι ρε ε

ε ρι ρε ε 9 ρε ε ε ρι ρι ρι ρε ε εμ 9

Λε ε ε ε ε ε γε ε ε 9

Α θα α α α α α α α α α α χα α α

α α α α α α να το ο ο ο ος 9

Ε λε ε ε ε ηε ε ε ε ε ε ε ε

η η η η η η η η Ε λε ε ε η η σο ον

η η μα 9 α α α α α α α α α α α α

α α α α χα α α ας 9

Λε ε ε ε ε ε γε ε ε Δυ υ υ υ υ

υ να α α α μι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

15 9

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ἀπόστολον Κυριακῆς ἰδ' ἐβδομάδος
(Β' Κορ. α' 21-24, β' 1-4).

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. α'. (Ψαλμὸς ια').

Σύ, Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ εἰς τὸν αἰῶνα.

Στίχ. Σῶσόν με, Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὄσιος, ὅτι ὠλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἰῶν τῶν ἀνθρώπων.

Ἦχος πλ. α' — Κε ρ

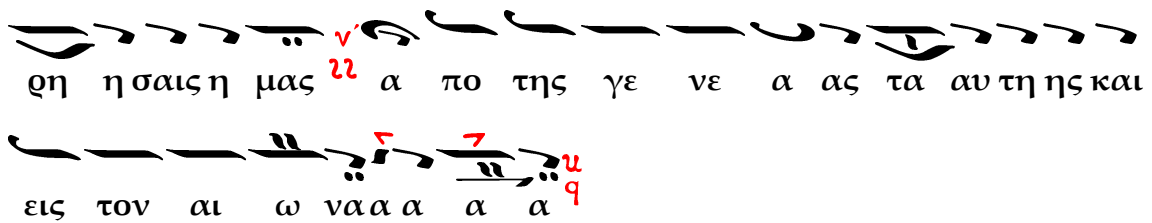
Σ υ Κυ ρι ε φυ λα α ξαις η μας και δι α τη
ρη ησαις η μας α πο της γε νε α ας τα αυτη ης και
εις τον αι ω να

Στίχ. Σῶσον με, Κύριε ὅτι ἐκλέλοιπεν ὄσιος
ο τι ο λι γω
θη σαν αι α λη θει αι α πο των υι ω ν των αν θρω
πων

Σ υ Κυ ρι ε φυ λα α ξαις η μας και δι α τη
ρη ησαις η μας α πο της γε νε α ας τα αυτη ης και
εις τον αι ω να

Στίχ. Κύκλω οἱ ἀσεβεῖς περιπατοῦσι
κα τα το υ ψο σ ε
πο λυ ω ρη σας τ ς υι ς ς των αν θρω πων

Σ υ Κυ ρι ε φυ λα α ξαις η μας και δι α τη

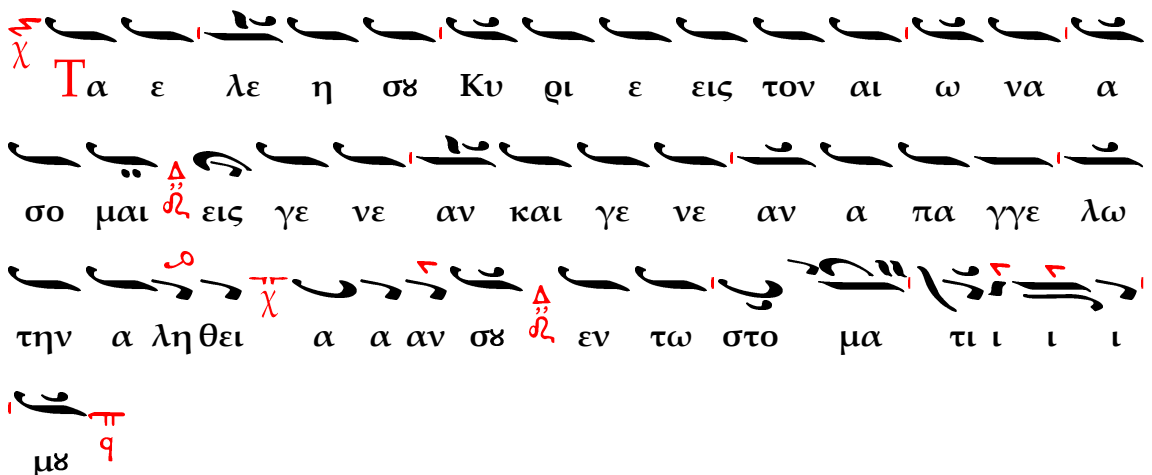
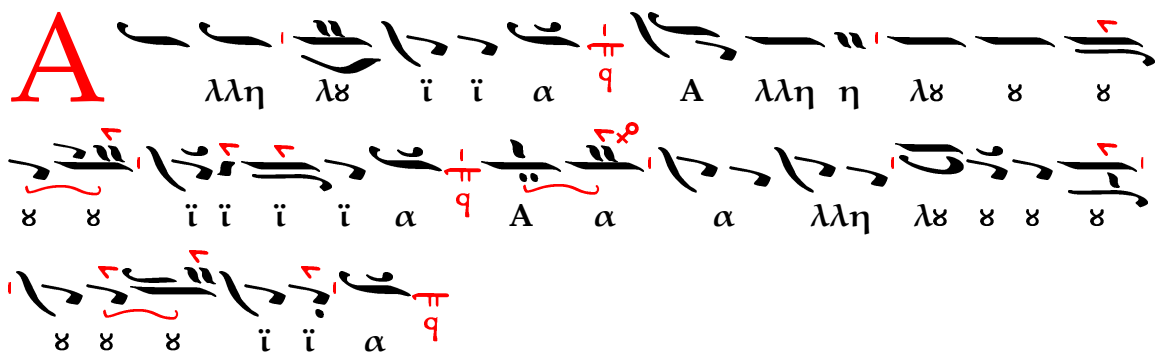

Πρὸς Κορινθίους Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ὁ βεβαιῶν ἡμᾶς σὺν ὑμῖν εἰς Χριστὸν καὶ χρίσας ἡμᾶς Θεός, ὁ καὶ σφραγισάμενος ἡμᾶς καὶ δούς τὸν ἀρραβῶνα τοῦ Πνεύματος ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν. Ἐγὼ δὲ μάρτυρα τὸν Θεὸν ἐπικαλοῦμαι ἐπὶ τὴν ἐμὴν ψυχὴν, ὅτι φειδόμενος ὑμῶν οὐκέτι ἦλθον εἰς Κόρινθον. Οὐχ ὅτι κυριεύομεν ὑμῶν τῆς πίστεως, ἀλλὰ συνεργοί ἐσμεν τῆς χαρᾶς ὑμῶν· τῇ γὰρ πίστει ἐστήκατε. Ἐκρίνα δὲ ἐμαυτῷ τοῦτο, τὸ μὴ πάλιν ἐν λύπῃ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς. Εἰ γὰρ ἐγὼ λυπῶ ὑμᾶς, καὶ τίς ἐστὶν ὁ εὐφραίνων με εἰ μὴ ὁ λυπούμενος ἐξ ἐμοῦ; Καὶ ἔγραψα ὑμῖν τοῦτο αὐτό, ἵνα μὴ ἐλθὼν λύπην ἔχω ἀφ' ὧν ἔδει με χαίρειν, πεποιθῶς ἐπὶ πάντας ὑμᾶς ὅτι ἡ ἐμὴ χαρὰ πάντων ὑμῶν ἐστίν. Ἐκ γὰρ πολλῆς θλίψεως καὶ συνοχῆς καρδίας ἔγραψα ὑμῖν διὰ πολλῶν δακρῶν, οὐχ ἵνα λυπηθῆτε, ἀλλὰ τὴν ἀγάπην ἵνα γνῶτε ἣν ἔχω περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος πλ. α'. (Ψαλμὸς πη').

Ἦχος Πάφ

A λλη λϑ ï ï α ⁹ A λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ï ï ï ï α ⁹ A α α λλη λϑ ϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ï ï α ⁹

^χ **O** τι ει πας εις τον αι ω να ε λε ος οι κο
 δο μη θη σε ται ^Δ εν τοις ου ρα νοις ε τοιμα σθη σε
 ται ^χ ^Δ η α λη θει α α α α σ ⁹

A λλη λϑ ï ï α ⁹ A λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ï ï ï ï α ⁹ A α α λλη λϑ ϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ï ï α α α α α α ⁹

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

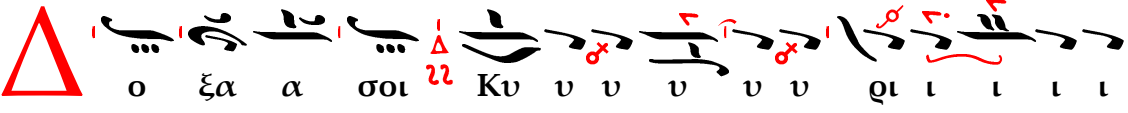
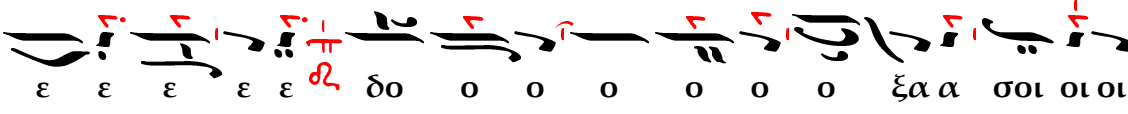

Κυριακῆς ιδ' Ματθαίου

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (κβ' 2-14).

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὅστις ἐποίησε γάμους τῷ υἱῷ αὐτοῦ. Καὶ ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ καλέσαι τοὺς κεκλημένους εἰς τοὺς γάμους, καὶ οὐκ ἤθελον ἐλθεῖν. Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους λέγων· εἶπατε τοῖς κεκλημένοις· ἰδοὺ τὸ ἄριστόν μου ἠτοίμασα, οἱ ταῦροί μου καὶ τὰ σιτιστὰ τεθυμένα, καὶ πάντα ἔτοιμα· δεῦτε εἰς τοὺς γάμους. Οἱ δὲ ἀμελήσαντες ἀπῆλθον, ὃς μὲν εἰς τὸν ἴδιον ἀγρόν, ὃς δὲ εἰς τὴν ἐμπορίαν αὐτοῦ· Οἱ δὲ λοιποὶ κρατήσαντες τοὺς δούλους αὐτοῦ ὕβρισαν καὶ ἀπέκτειναν. Ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς ἐκεῖνος ὠργίσθη, καὶ πέμψας τὰ στρατεύματα αὐτοῦ ἀπώλεσε τοὺς φονεῖς ἐκείνους καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν ἐνέπρησε. Τότε λέγει τοῖς δούλοις αὐτοῦ· ὁ μὲν γάμος ἔτοιμός ἐστιν, οἱ δὲ κεκλημένοι οὐκ ἦσαν ἄξιοι· Πορεύεσθε οὖν ἐπὶ τὰς διεξόδους τῶν ὁδῶν, καὶ ὅσους ἐὰν εὕρητε καλέσατε εἰς τοὺς γάμους. Καὶ ἐξελθόντες οἱ δοῦλοι

ἐκεῖνοι εἰς τὰς ὁδοὺς συνήγαγον πάντας ὅσους εὔρον, πονηροὺς τε καὶ ἀγαθοὺς· καὶ ἐπλήσθη ὁ γάμος ἀνακειμένων. Εἰσελθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς θεάσασθαι τοὺς ἀνακειμένους εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον οὐκ ἐνδεδυμένον ἔνδυμα γάμου· Καὶ λέγει αὐτῷ· ἑταῖρε, πῶς εἰσῆλθες ὧδε μὴ ἔχων ἔνδυμα γάμου; ὁ δὲ ἐφिमώθη. Τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς διακόνοις· δῆσαντες αὐτοῦ πόδας καὶ χεῖρας ἄρατε αὐτὸν καὶ ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

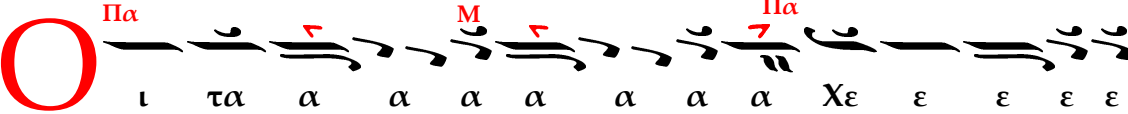
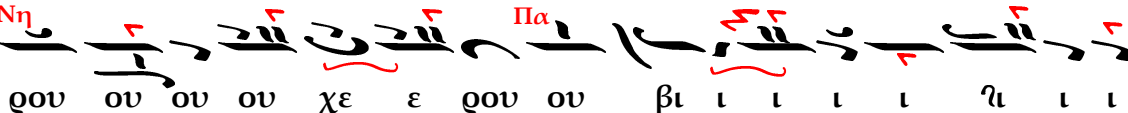
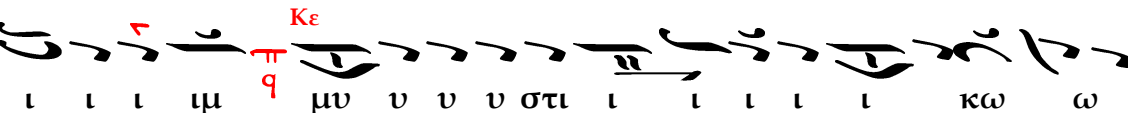

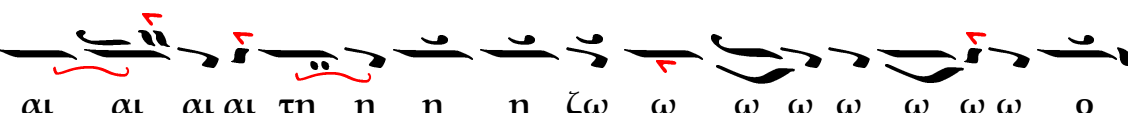
Ἦχος ἰϛ' Δι' ς

 ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι

 ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ξα α σοι οι οι

 οι

ΧΕΡΟΥΒΙΚΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΕΤΡΟΥ ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΟΥ

Τῇ Παρασκευῇ.

Ἦχος π' Πα ρ

 Πα ι τα α α α α α α α Χε ε ε ε ε

 Νη ρου ου ου ου χε ε ρου ου βι ι ι ι ι ι ι ι ι

 Κε ι ι ι ι μ μ υ υ υ υ σι ι ι ι ι ι κω ω

 Πα ως ει κο νι ι ι ι ι ι ι ει κο νι ι

 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ει

 κο ο ο νι ι ι ι ι ι ζον τε ε ε ες και αι

 αι αι αι αι τη η η η ζω ω ω ω ω ω ω ω

ο ο ο ο ο με ε υ πο δε ε ξο ο ο ο ο
 με νοι οι οι οι ^πΤαις α γγε λι και αι αι αι λιαι αι αις
^{Κε} α ο ρα α α α α α τω ω ως ^υδο ρυ
^{Πα}φο ο ρου με ε νο ο ον τα α α α α α α α α
 α α α α α ξε ε ε ε ε τα α α α α
 α ξε σι ι ι ιν ^πΑλ λη λου ου ου ι ι ι ι
 α α α α α α α α α α α α ^πα

Ἑξήγησις Ἰωάννη Ἀρβανίτη.

(C) 2009 Ἰωάννης Ἀρβανίτης. Ἐπιτρέπεται ἐλεύθερα ἡ χρήση στίς Ἱερές Ἀκολουθίες τῆς Ἐκκλησίας. Γιὰ κάθε ἄλλη χρήση ἀπαιτεῖται ἡ ἀδεια τοῦ ἐξηγητοῦ.

Λειτουργικά Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος ^πγ Πα ρ

Κ ^{Πα}υ ρι ε Ε λε ε ε ε η η σον ^υ
Κ ^υυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^υ
Κ ^{κε}υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^Δ
Κ ^{Πα}υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^υ
Π ^{Πα}α ρα α σχϷ Κυ υ υ υ ρι ι ε ^υ

Πα
 Π α ρα σχϑ Κυ υ υ ρι ε
 κε
 Π α ρα α σχϑ Κυ υ υ υ ρι ι ε
 κε Δι
 Π α ρα α α σχϑ Κυ ρι ε
 Πα
 Π α ρα σχϑ Κυ υ υ υ ρι ι ε
 Πα
 Π α ρα α α σχϑ Κυ υ υ ρι ι ε

Πα
 Σ οι οι Κυ υ ρι ε
 Πα
 Σ οι Κυ ρι ι ε
 Πα
 Κ αι τω Πνευ μα τι ι ι σϑ
 Πα
 Α γα πη η σω σε Κυ υ υ ρι ε
 κε Δι
 η η ι σχυςμ Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α α
 Πα
 α μ και κα τα φυ γη η μ και ρυ υ υ υ υ
 υ υ στης μ

Πα
 Π α τε ε ρα Υι ο ον και Α γι ον Πνευ μα
 κε Δι Πα
 Τρι α δα ο μο ϑ ϑ ϑ σι ι ον και α
 χω ω ω ω ω ω ρι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ε^{Πα} λε ον ει ρη η νησθυ σι ι αν αι νε σε
ως

Κ^{Πα} αι με τα του Πνε ευ μα τος σθ

Ε^{κε} χο μεν προς τον **Κυ**^{Δι} υ υ ρι ι ον

Α^{Πα} α ξι ον και δι ι ι ι ι ι ι και
ον

^{Πα}
A γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ι ος
 Σα βα ωθ πλη ρης ο ου ρα α νος και η
 γη της δο ξης σου ω σαν να εν τοι ος υ ψι ζοις
^{κε}
^{Δι} ^{Πα}
 ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο με ε νος εν
 ο νο μα τι Κυ ρι ι ου ω σαν να α α ο
 εν τοις υ ψι ι ι ι ι ι ι ζοις

^{Πα} ^{Πα}
A α α μην **A** α α α μη ην
^{Πα}
Σ ε ε υ μν ς ς ς ς ς ς μεν σε
^{κε}
 Ευ λο γη ς μεν σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ υ υ
^{Δι}
 ρι ι ε και δε ε ο ο ο με θα α α α α
^{Πα}
 σου ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ος η μων

Ἄξιον ἐστὶ, κατὰ τὸν δρόμον τῶν Εὐλογηταρίων,
 Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος π̣ά Πα ρ

^{Πα}
A ξι ον ε στι ιν ως α α λη η θω ω ως
 μα κα ρι ι ι ι ζειν σε ε ε την Θε ε ο ο
 το ο ο κον την α ει μα α κα α α ρι ι

στο ον και πα α να μω ω ω μη τον και Μη τε
 ε ρα του ου Θε ου ου η η μω ω ων την τι
 μι ω ω τε ε ε ραντων Χε ε ρου βι ι ι μι
 και αι ε ε εν δοξο τε ε ε ε ραν α συγ κρι ι ι
 ι τω ως των Σε ε ρα α φι ι μι την α δι α α
 φθο ο ο ρω ως Θε ο ο ο ον Λο ο γον τε ε κου ου
 ου σαν την ο ο ο ον τως Θε ο το ο ο
 κον σε ε ε ε με γα λυ υ νο με ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε εν

Ἄξιον ἔστιν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος π̣ᾠᾶ Παφ

A ξι ον ε στι ιν ω ως α λη η θω ως
 μα κα α ρι ζειιν Σε ε ε την Θε ε ο ο το ο
 ο ο κο ο ον την α ει μα κα α ρι στο ον και
 πα α να μω μη η η τον και Μη η τε ε ε
 ρα α α τ ς Θε ε ου η η μω ω ων την τι μι

ω τε ε ε ε ραν τώ ω ων Χε ρου ου βιμ
 και αι εν δο ο ξο τε ε ε ε ραν α συ υγ κρι
 ι ι τω ω ως των Σε ε ρα α φι ι μι την α δι
 α φθο ο ο ο ρως Θε ο ον Λο ο γο ον τε ε
 κ ς ς ς σαν την ο ο ο ο ντω ω ω ως Θε
 ο το ο ο ο κον σε ε ε με ε γα λυ υ υ
 νο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε εν

Ἄξιον ἔστιν, τὸ λεγόμενον Πατριαρχικόν, ὡς γράφεται ψάλλεται παρ' ἐμοῦ, Ἰωάννου. (κα' Σεπτεμβρίου, βη', Ι.Α.)

Α ξι ον ε ε σι ιν ω ως Ἦχος Πα φ
Μ α α α λη η θω ως μα κα α ρι ι ζει ει ν
 σε ε ε ε ε την Θε ε ε ε ο ο ο το ο
 ο ο κο ον την α ει μα α κα α ρι ι ζον και
 πα να μω ω μη η η τον και μη η τε ε
 ε ε ρα τ ς Θε ε ς ς ς ς η η η η η
 μω ω ων την τι μι ω τε ε ε ε ε ρα α
 αν των Χε ρ ς βι μι και εν δο ξο τε ε ε

σὸ Κυ ρι εὖ ο πῶς ἀ νυ μνη σῶ μεν τὴν δο ο ξαν
 σὸ ο τι η ξι ῶσας η μας τῶν ἀ γι ῶν σὸ με
 τὰς χεῖν μυστη ρι ι ι ι ῶν τη ρη σον η μας εν τῶ
 σω ἀ γι ἀ σμῶ ὠ ο λην τὴν η με ε ραν με λε
 τῶν τὰς τὴν δι και ο συ υ νην σὸ Α λλη λῶ ἰ ἀ
 Α λλη λῶ ἰ ἀ Α λλη λῶ ἰ ἀ ἀ ἀ

Ἦχος Δι-Θ

Ει η το ο νο μα Κυ ρι εὖ εὐ λο γη με νον
 ἀ πο τῶ νυν και ε ὡς τῶ αι ῶ ῶ νος (δὶς)
Το ο νο μα Κυ ρι εὖ η εὐ λο γη με ε
 ε ε ε νο ο ο ο ν ἀ πο τῶ νυν και ε ὡς τῶ αι
 ῶ ῶ νο ο ος